

Rie's Dagbog

Jordan (2021)

Jordan

6. november til 18 november 2021

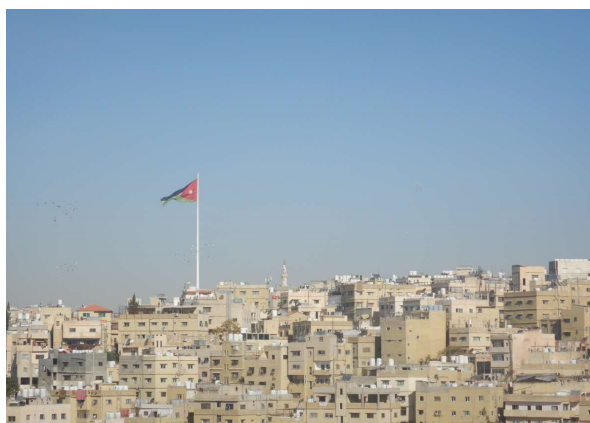
Søndag den 6. november

Turen startede med et enkelt "benspænd": Vi havde besluttet os til at tage S-toget (ikke metro fra Triangelen) til Nørreport og så skifte til metro der. Men: *ingen togdrift* tog mellem Hellerup og Østerport. Beslutede os til at gå til Østerport. Bortset fra, at det ikke var til at finde ud af, hvilket af to tog, der afgik først fra Østerport mod Nørreport ... var det derfra en helt ukompliceret tur til Amman via Istanbul. Fire timer i Istanbul var rigeligt til at få købt sig en flaske raki og få spist en Dörner kebab sammen med (viste det sig) Hanne & Jesper, fra vores gruppe. Ude af paskontrollen i Amman blev vi mødt af en lokal guide, som hjalp os gennem tolden og det var fint nok, for Stens taske blev tilbageholdt, da den indeholdt en kikkert, skulle undersøges... Alle der havde en kikkert skulle undersøges, vi fandt aldrig ud af hvorfor, blot at det var 'procedure', men kikkerter er åbenbart farlige?? Uden for lufthavnen blev vi mødt af vores danske guide: Tine. Tine sørgede for at vi med en bus kom til hotellet. Vel ankommet til vores værelse opdagede vi at Sten havde forlagt sit etui med opladere mm et eller andet sted mellem Grenågade 5 og Amman (formodentlig da vi pakkede om i Kastrup). Bortset for dette andet benspænd ser vi frem til denne rejse i Jordan, hvor "vi bliver båret" alt er planlagt for os og vi skal bare gøre hvad der bliver sagt og høre efter, og vi har besluttet os for at være flinke....

Mandag den 8. november

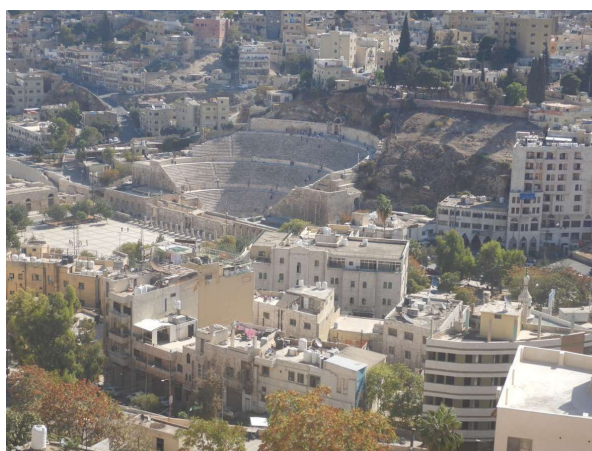
Under morgenmaden fik vi den lyse ide, at spørge i receptionen, hvor man kan købe et Universalstik. Det blev ikke aktuelt, da de havde et som de forærede os! Afgang til Citadellet, hvor vi fik en hurtig gennemgang af Jordans historie. Citadellet er et historisk sted i centrum af Amman. Det ligger på en L-formet bakke, der er en af de syv bakker, der oprindeligt udgjorde Amman. I dag siger man at Amman ligger på 32 høje. Bevis for at der har været en meget tidlig bebyggelse er, at der er fundet keramik fra den

neolitiske periode, og at højen blev befæstet i bronzealderen.

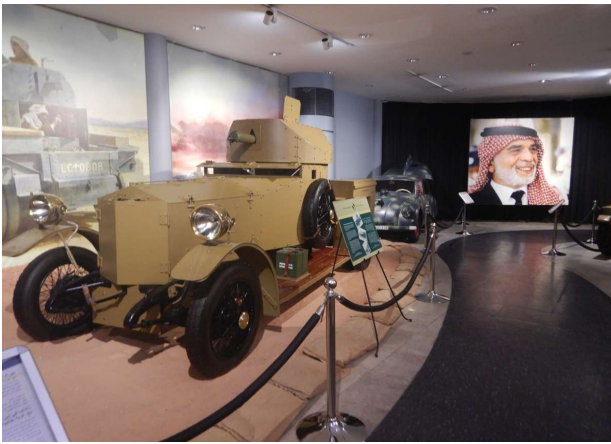
Udsigt over Jordans tage

Herefter kørte vi videre til til det græsk-romerske teater ... synes vi har set noget lignende før, men det er imponerende, hvor vidt de kom omkring de gamle romere . Herefter gik turen til det man her lokalt kalder "down town", hvor vi spiste frokost. Down-town er en samling levende handeleggader, hvor der sælges alt, og jeg mener alt...

Det græsk-romerske teater set fra citadellet

Efter frokost skulle vi se bilmuseet, som består af en kæmpe samling af kongefamiliens biler og der er mange. Det virker en smule provokerende at se den umådelige rigdom udstillet i et land hvor mange er fattige. Men måske et fint udtryk for den store ulighed, der er i samfundet... som måske en dag vil kunne udløse nogle spændinger i landet.

En bil som skåret ud af en Tin Tin bog, men denne står på det kongelige bilmuseum

Aftensmaden skulle indtages hos en jordansk familie, som boede i den anden ende af byen. Tror ikke det var en gennemsnitlig jordansk familie. Huset var kæmpestort, kæmpestor overdækket veranda; faderen i huset har arbejdet i Emiraterne og med turisme her i Jordan. Fruen havde lavet mad, det var rigtig dejligt, smagte virkelig skønt. Jeg lagde mærke til at værtparret lavede en doggy-bag til vores lokale guide Asraf. Tilbage på hotellet lidt flade allerede ved halv ni-tiden. Vores hotel lå ikke langt fra centrum men må indrømme, at vi ikke havde meget energi til at gå på diskotek, så vi blev ”hjemme” faldt hurtigt i søvn.

Tirsdag den 9. november

Gruppen (vi er 17) mødtes ved bussen klokken otte. Vi har selvfølgelig alle præsenteret os for hinanden, og ingen kan huske hvad nogen hedder. Lidt anstrengende, men vi er helt klart ikke de eneste, der gang på gang må indrømme at vi har glemt et eller flere navne. I dag skulle vi til As Salt, en by der er på UNESCO's verdensarvs-liste fordi de kristne og muslimerne lever i forbilledlig sameksistens. Al-Salt er en gammel landbrugsby og administrationscenter. Byen ligger i det såkaldte Balqa højland, omkring

790–1.100 meter over havets overflade; den er bygget på tre bakker, tæt på Jordan-dalen. Byen er administrativt center i det vestlige del af det centrale Jordan og ligger på den gamle hovedvej, mellem Amman til Jerusalem. En fin by hvor stemningen var dejlig tilbagelænet. Viktors Farmor gav te på en lille cafe, hvor fruene havde været involveret i et af dronning Noors (enke efter den afdøde kong Hussein) projekter. Projekterne går ud på at udnytte kvindernes færdigheder i udadvendte og turistvendte aktiviteter. Her lavede hun te og syltetøj af forskellig slags, som vi havde mulighed for at købe. Efter at have slentret rundt i As Salt kørte vi videre til fortet Ailun som rakte op over de omliggende bjerge med udsigt mod det døde hav og Jerusalem.

Fortet er opført på ruinerne af en gammelt kristent kloster, som blev bygget på et sted hvor en kristen munk havde boet. Fæstningen er bygget af en Beduin-stamme, der benyttede fortet til at overvåge de tre wadi'er, der fører herfra ned mod Jordan floden. Herefter videre mod Madaba, hvor vi skulle overnatte. På vejen stoppede vi for frokost. Buffet af 'de sædvanlige' (ja, vi syns' at vi nu kender det lokale køkken) specialiteter og med en øl! Det gjorde godt. Selv om det gjorde ondt, at skulle betale 60 kr. for en øl! Ja, prisniveauet er højt i Jordan.

Spisestedet lå fem minutter fra Jaresh, som rummer resterne af en romersk by, der husede 25.000 indbyggere, da den var på sit højeste. Det er et meget stort og meget imponerende område! Her er hippodrom, teater, templer for Apollon og andre guder, samt (et tidligere) springvand til ære for nymferne. Det hele lå langs en meget lang hovedgade. Faktisk ret imponerende. Var der mens solen gik med, og det var betagende at se de væltede sten i den belysning. Så til vores hotel i Madaba, hvor vi spiste middag og testede en lokal rødvin, som var helt ok (omend med megen garvesyre)!

Jaresh: Den gamle græsk-romerske by med hippodrom, teater og tempel for Apollon, billedet viser den imponerende plads, der danner udgangspunkt for en kollonade (aksen i anlægget)

Tidligt på puden da det havde været en lang dag. Allerede i Københavns lufthavn havde vi af Viktors farmor, fået en lille bog "Islam og Mellemøsten" (af Jesper Petersen). Den er jeg begyndt at læse i på busturene, når de blev lidt for lange. Den er en fantastisk informativ lille bog, og jeg havde utrolig meget glæde af den.

Onsdag den 10. november

I morges var der så samling klokken ni ved bussen. Vi kørte til bjerget Nbu, hvor Moses i sin tid så ud over det forjættede land, hvorefter han døde. Jesuitterne har købt kirken der ligger her, der er blevet doneret masser af penge til restaurering. Det er der kommet et meget smukt resultat ud af, hvor mosaikker er blevet afdækket og mosaikker fra andre steder er blevet bragt hertil.

Indgangen til Mt Nebu, hvorfra Moses kunne se ind i Det hellige Land inden han døde

På vejen videre vestpå til fæstningen i Azraq, besøgte vi et mosaikværksted. Fik forklaret de tre teknikker der arbejdes med her. Dette værksted er også baseret på midler fra dronning Noors fond. Her arbejder normalt tyve handicappede piger, men på grund af Covid er ingen på arbejde for tiden.

Videre til Al Azraq fæstningen, der er bygget i basalt, utroligt imponerende. Her overvintrede Laurance of Arabia vinteren 1917 hvor han skrev bogen Visdommens Syv Søjler. Efter besøg på "Al Aurance's" værelse, besøg i moskeen og i fæstningens køkken kørte vi videre. I nærheden fik vi frokost, en buffet med de sædvanlige specialiteter hertil citronsaft med masser af knust is og mynte.

Turen gik videre til Qasr Amra. Her er der ingen synlige spor af den oprindelige borg, men badene ved fra borgen er gravet ud. Der kan man se nogle vovede mosaikker fra livet i badene og i et af forrummene er der nærmest en tegneserie i mosaikker, der illustrerer hvordan slottet blev bygget.

På vej tilbage til vores hotel i Mababa, stoppede vi ved et af de "karavane-stoppesteder" som der findes mange steder langs de gamle karavane-ruter: Qasr Al-Kharranah.

Qasr al Kharaneh, Ørkenfæstning og 'karavane stoppested'

Aftensmaden blev indtaget på en restaurant som ejeren og hans kone havde indrettet i hans bestefars hus. Meget smukt sted, men som mange af de moderne restauranter her, nøgne vægge og dermed ringe akustik. Fruen laver fortryllende mad og husbonden tog sig fint af sine gæster.

Torsdag den 11. november

Tidlig afgang klokken otte. Her i Madaba skulle vi se Johannes Døberens kirke, hvor der findes det ældste kendte kort over Det Hellige Land. Det er en mosaik der består af mere end 2 millioner stifter. Derefter så vi at se mosaikkerne i den arkæologiske park. Her har man samlet mosaikker der er fundet forskellige steder i området. Så var der "fri lej" i halvanden time, så vi fik set os lidt om i den hyggelige by, og på en masse vævede tæpper og tasker, keramik, mosaikker og tørklæder. På et tidspunkt opdagede Sten, at han havde forlagt sin stok, så vi gik "tilbage i vores eget spor" og fandt den

ved den forretning han havde stillet den fra sig! På vej ud af Madaba kørte vi igennem nogle slumkvarterer, teltbyer hvor det flød med affald og plastik fløj over markerne... ikke noget vi ser i turistcentrene. Så lå der tre timers køretur foran os mod Dana Nature Reserve, hvor vi fik lækre hotelværelser.

Efter en lang dag nyder en træt beduin udsigten fra vores altan på hotellet i Dana

Fredag den 12. november

Afgang klokken ni fra hotellet til Camp Rommana (= granatæble). Her skiftede vi køretøj til en jeep, da bussen kunne ikke køre på de smalle "veje". Da vi blev sat af jeepen gik vi en spadseretur i to timer med lokal guide, der er vokset op her i området som nomade. Dejligt varieret landskab og dejligt at få gang i benene. Så gik det i jeep tilbage til bussen, og vi havde et fotostop ved Shubak: en korsridderborg.

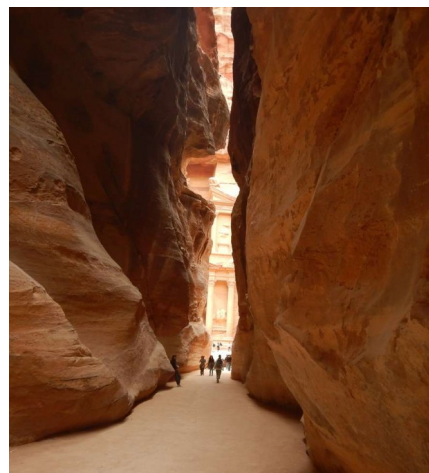
Ashrafs bror skulle stå for frokosten i dag, vi skulle have Mensaf. Det er en traditionel arabisk ret lavet af lam kogt i en sauce med gæret tørret yoghurt og serveret med ris eller bulgur. Det betragtes som den nationale ret i Jordan.

Oprindeligt skulle vi have spist i hans hjem, men da det blæser meget i dag, havde broren arrangeret at vi kunne spise indørs på et hotel i nærheden af familiens hus. Efter frokost kørte vi til familiens hus, hvor broderen og hans kone bor med deres familie. Der fik vi jordansk kaffe. En drik hvor kaffen har kogt meget længe, sammen med kardemomme. - egentligt helt ok. Så var det videre til Lille Petra, som formodentlig har været et gammelt forlystelses område som "betjente" karavanerne der stoppede i Petra. På

vejen stoppede vi ved et gammelt vandreservoir Bir al Arais. Et eksempel på hvor avancerede de gamle beduiner var til at udnytte de sparsomme vandressourcer, der er i området. Reservoiet er kæmpestort og der findes flere som dette. Derefter fortsatte bussen til Wadi Mousa og videre til Petra.

Lørdag den 13. november

Skulle tilbringe to dage her i Petra. I dag skulle formiddagen guides af Ashraf og Tine. Gik ind gennem Siiken til "byen" hvor vi fik udpeget: grave, templer, offerpladser og et teater.

Efter 1200 meter åbner Siq'en sig og det berømte Skattekammer ligger foran en

Og så lykkes os at blive væk fra gruppen! Tine havde været nervøs for os, men vi blev forenet igen og fik vores frokost. Så var der "fri leg" og vi slentrede tilbage til hotellet. Havde gået godt 11 km i dag, så vi var lidt i tvivl om vi ville være noget værd i morgen, om vi havde kræfter til yderligere at udforske Petra.

Søndag den 14. november

Vågnede og var lidt stive i leddene. Ingen fælles aftaler i dag, så vi ku' ta' den med ro og se om vores muskler kunne blive møre. Efter en sen morgenmad, gik vi mod Petra-dalen. Vi var nu ved at blive mennesker igen, besluttede os for at bestige "Tempelbjerget". Der var nok 5-800 trin derop, men det var det værd, der var en fantastisk udsigt! Turen ned var mere anstrengende end vi havde forudset, der også var en del trin på vejen, men det gik i fin stil, og da vi mødte nogle æsel drivere anviste de en genvej som vi tog.

Sten på toppen af Tempelbjerget

Spiste swarama til frokost og 'gjorde' så museet! fantastisk flot og informativt museum, som vi nok løb lidt for hurtigt i gennem. Men vi var trætte i benene, og sengene på hotellet kaldte. Fik en morfar inden vi mødtes med resten af gruppen klokken syv for at følges til en restaurant i nærheden, hvor vi *ikke* skulle have den sædvanlige buffet! men det var mere eller mindre de samme retter, der normalt er på buffeten, som nu blev sat på bordet. Derefter fik vi den sædvanlige "up-side-down" kylling med ris. Fint tilberedt og meget velsmagende.

Mandag den 15. november

Så gik det med bussen mod Wadi Rum. Bussen er faktisk ret imponerende- vi længe nydt at der er WiFi i bussen, men i dag gik det op for os, at der også er USB stik så man kan lade sine 'devices'; lidt beroligende, for det var smuttet for os at lade vores gadgets op i nat!

Lige ude af- og over Petra, havde vi et foto-stop, virkelig imponerende at se området oppe fra. På vejen så vi nogle anlæg, hvor importerede australske får er i karantæne. Nåede allerede frem til Camp'en i Wadi Rum inden frokost.

Efter frokost kørte vi i trucks til nogle klipper med petroglyffer og til et udsigtspunkt. Inden vi satte kursen tilbage mod campen, var der et stop med vinsmagning Jordansk Chardonay og -Syrah! Lige hvad vi alle trængte til. Inden aftensmaden vadede vi ud i ørkenen for at se solnedgangen mellem klipperne.

Maden blev forberedt i ovne under jorden- på nogle "tre etagers stativer". Der var det så blevet

stegt et par timer inden vi overværede opgravningen, umiddelbart inden vi skulle spise. Det var meget lækkert.

På vej op mod et udsigtspunkt i Wadi Rum

Tirsdag den 16. november

Fik tid til rigtigt at nyde morgenen i Wadi Rum, da vi først skulle af sted klokken ti. Målet i dag er Akaba.

På vejen så vi en "parkerings-plads" med den største samling tankbiler jeg nogensinde har set! Alle på vej fra Akaba nordpå med forsyninger. Havde et stop ved kystvejen for at stå i Jordan og se over til Israel og Ægypten over det døde hav. Akaba er toldfri zone, så vi blev stoppet ved indkørslen til byen.

Den store containerhavn i Aqaba, Jordans eneste havneby

Kørte en bus-sightseeing langs kysten og så landets kæmpe containerhavn.

Gående sightseeing i byens gader, hvor udvalget

af nødder og kryderier var enormt. Frokost i den lokale yacht-klub, dejlig fisk som hovedret og de sædvanlige forretter. Havde udsigt over lystbådehavnen, hvor der lå nogle motorbåde, mest mindre fiskerbåde og en enkelt sejlbåd stod på land. Var fremme på hotellet ved to tiden og vi benyttede eftermiddagen til at prøve hotellets pool..... vandet var koldt... meget koldt.

Middag på hotellet, hvortil vi fik en flaske rødvin, og selv om Akaba er en toldfri zone kan det ikke mærkes på vinpriserne; men vi er da nødt til at prøve. Satte os udenfor ved svømmepølen og nød det sidste rødvin.

Har et par gange oplevet at vi havde politi med på turen, ved egentlig ikke hvad deres opgave er, men det har været flinke fyre. Her på turen til Akaba havde vi også selskab.

Onsdag den 17. november

Afgang klokken otte om morgenen og vi havde en lang dag foran os! Turen gik nordpå gennem forsænkningen, hvori det døde hav ligger. Et enkelt stop inden vi kørte videre til vores bade-stop, hvor vi var lidt i tolv. Så var det tid til at flyde rundt i det døde hav.

Man bliver nærmest vægtløs i det salte olieagtige vand (© Jesper)

En spøjs oplevelse at flyde rundt i det olielignende saltvand. Vi dryssede rundt på stranden og i den dertil hørende pool i et par timer, inden det blev tid til frokost, som vi spiste på restauranten på stedet. Havde et stop et sted hvor det solgte skønhedsprodukter, basseret på de helbredende mineraler fra Det Døde Hav.

Derefter gik det direkte mod Madaba, hvor vi fik stillet værelser til rådighed indtil vi skulle med bussen til lufthavnen. Det var rigtigt rart!

Dødehavs mudder, der skal have helbredende og plejende effekt. Her prøver Annette, Pia, Hanne og Sidsel (men er der nu i virkeligheden tale om 'blackfacing' det er jo 'politisk ukorrekt'?)

Nåede at ligge og få en slapper, inden vi skulle mødes klokken kvart i syv, hvor vi blev kørt i bus til byens bedste restaurant. Restauranten serverede italiensk inspirerede jordanske forretter- meget lækkert og en m e g e t tør kylling til hovedret. Var tilbage på hotellet, så vi i ro og mag kunne pakke det sidste, inden vi klokken elleve om aftenen blev kørt til lufthavnen. Her tog vi alle en tårevædet afsked med vores guider Tine og Ashraf, som har været et perfekt guide-team. Nu stod så en lang nat foran os.

Torsdag den 18. november

Skulle først af sted fra Amman klokken tre her til morgen / om natten, så vi havde god tid til at kigge os om i Amman lufthavn. Så fløj vi til Istanbul, hvor vi havde tre timer til at se på Istanbul lufthavn, og så videre til København hvor vi landede klokken halv elleve på min fødselsdag. Det blev mit livs længste fødselsdag (pga tidsforskellen hele 25 timer)!

Efterskrift

En helt igennem fantastisk tur, hvor vi mødte mange dejlige mennesker, der alle delte vores glæde ved at rejse til fjerne og eksotiske mål. Tak for selskabet.